

EL LLENGUATGE

De gom a gom

Per a indicar que un local, una plaça, un camp de futbol, etc., són completament plens, en català tenim, entre altres recursos, la locució adverbial de gom a gom, amb què completem l'adjectiu ple: ple de gom a gom. No es pot negar que es tracta d'una manera de dir popular, eficaç, viva i entenedora, apta per al llenguatge col·loquial més planer i per al text expositiu més primitiu. Altres expressions, com ara ple a vessar, ple fins dalt o ple com un ou, tenen un sentit més general, sovint referit a dipòsits o recipients, però poden aplicar-se també als locals o llocs de reunió de masses de gent. El verb abarrotar s'aplica, pròpiament, a gèneres i mercaderies, però ens permet de parlar, així mateix, d'una sala abarrotada de gent o d'un teatre abarrotat de públic.

Renunciant a triar entre aquest ventall prou ampli de possibilitats expressives pròpies, algú no sap resistir la temptació de recórrer als mitjans que ens vénen de fora. I, així, formes com ara «de bote en bote» i «a tope» ja comencen a esdevenir, dissortadament, ben corrents en el nostre llenguatge col·loquial, sense que ni tan sols se n'hagi intentat catalanitzar la pronúncia. No pretenem pas que ho facin, naturalment. El que pretenem —si no són massa pretensions— és que desisteixin naturalment d'aquestes expressions, tan òbviament incorrectes i tan innecessàries.

ALBERT JANE